

ชื่อหนังสือ	เสน่ห์นางจิว
ผู้แต่ง:	ภราดร ศักดา
สำนักพิมพ์:	หมึกจีน
จำนวนหน้า:	356 หน้า
ราคา:	90 บาท

ที่งานประจำปีของศาลเจ้าลี้กักมากที่ปีนี้คณะจิว เหลียนฮัว จัดแสดงถึง 7 คืน แต่ขณะที่การแสดงกำลังจะเริ่มขึ้น นางเอกจิวได้หนีตามผู้ชายไป อาจารย์หลอ จึงให้ บงกช (บัว) ขึ้นแสดงแทนในบทของ โมงเจียงหนุย ซึ่งเป็นนางผู้ยึดมั่นในความรัก ร้องไห้จนกำแพงเมืองจินปัง บัวขึ้นเวทีครั้งแรกด้วยความประหม่าและตื่นเต้น ชยติ ชายหนุ่มที่เพิ่งกลับจากเมืองนอกได้พา มาลัย อาม่ามาดู เขาจึงถ่ายรูปบัวเอาไว้ด้วยความสนใจ ทำให้บัวเสียสมาธิหันมาจ้องหน้าชยติอย่างไม่พอใจ

เจียง เคยได้รับความช่วยเหลือจากครอบครัวของบัวที่ช่วยเขาไว้จากพวกคนร้าย จนทำให้ ไปร่ง พ่อของบัวถูกฆ่าตาย เจียงจึงให้สัญญากับพ่อบัวว่าจะเลี้ยงดูบัวอย่างดีที่สุด บัวมี ดำเกิง (เกิง) เด็กกำพร้าเป็นเพื่อนรัก เจียงจึงรับเด็กทั้งสองมาเลี้ยงเป็นบุตรบุญธรรม ทั้งคู่จึงนับถือเจียงเหมือนพ่อแท้ๆ

บัวชอบแอบดูเจียงและอาจารย์หลอฝึกจิวให้กับลูกคณะ เธอชอบมากจึงแอบฝึกเป็นประจำ ขณะที่เจียงคอยห้ามไม่ให้เธอเล่นจิว เพราะอยากให้เธอเรียนให้สูงที่สุด จนบัวสามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ ส่วนเกิงขอเล่นจิวแทนการเรียนหนังสือ เพื่อลดภาระค่าใช้จ่าย

ชยติถูก วลี ผู้เป็นแม่ให้หมั้นกับ ยิงจันทร์ ที่มีฐานะทัดเทียมกัน ทั้งที่เธอเองก็มีคนรักอยู่แล้ว ชยติได้เจอบัวอีกครั้งที่มหาวิทยาลัย ระหว่างแะรับ กนกวิภา ญาติผู้น้อง เป็นคู่ปรับกับบัวเพราะสวยและเด่นกว่า กนกวิภาแกลงหักพวงมาลัยรถชนบัวล้มลง บัวคิดว่าถูกชยติแกลงจึงทำให้เธอไม่ค่อยชอบหน้าเขานัก แต่ชยติกลับชอบบัวมาก ถึงกับตามเธอไปจนถึงโรงจิว และดูเธอแสดงจิวอย่างเปลิดเปลิน ทั้งที่ไม่รู้ว่านางเอกจิวกับบัวคือคนเดียวกัน

วลี และ วิลัย ผู้เป็นน้องสาว ทั้งสองแย่งกันเอาใจมาลัยเพื่อหวังในมรดกมหาศาลที่ เจ้าสัวเทียน ภาสวัชร ได้สร้างเอาไว้ วลีต้องการให้ชยติกับยิงจันทร์สนิทสนมกันให้มาก จึงให้ยิงจันทร์มาเป็นเลขานุการของชยติ ทำให้เธอได้เจอกับ ธานี คนรักเก่า ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของชยติ และทำงานอยู่ในบริษัทเดียวกัน ยิงจันทร์รู้สึกแยเมื่อพ่อกับแม่ต้องการให้แต่งงานกับชยติเพื่อผลประโยชน์ทางการค้า เหยียน แม่ของธานี มาเยี่ยมเจียงในฐานะคนรู้จัก ได้ทราบทามบัวให้กับธานี

ในงานวันเกิดครบรอบ 70 ปีของมาลัย ชยติได้เจอบัวอีกครั้งเมื่อมาลัยให้คณะจิวเหลียนฮัวมาแสดง ชยติจึงรู้ว่าบัวคือนางเอกจิวที่เขาแอบชอบนั่นเอง คณะจิวเหลียนฮัวประสบปัญหาทางการเงิน จนต้องไปขอยืมเงินจาก เสียดิง วลีบุกมาค่าเจียงถึงบ้านเมื่อรู้ว่าชยติมาคิดพันนางเอกจิว ทำให้บัวตัดความสัมพันธ์กับชยติ เจียงให้บัวรับหมั้นธานี บัวยอมทำตามความต้องการของเจียง เพื่อแสดงความกตัญญู ทั้งที่ไม่ได้รักธานี แม้แต่น้อย วลีให้ชยติแต่งงานกับยิงจันทร์ แต่ยิงจันทร์แอบได้เสียดิงกับธานีจนท้อง

ในวันแต่งงานชยติหนีการแต่งงานและพาบัวไปใช้ชีวิตอยู่ต่างจังหวัด แต่กลับโชคร้ายที่บ้านเช่าไฟไหม้จนต้องหนีกระเซอะกระเซิงไปทำงานไร่มันสำปะหลังอยู่อีกจังหวัดหนึ่ง จนชยติได้เจอกับ หงส์ทอง ลูกสาวเจ้าของไร่ที่ตกหลุมรักชยติเข้าอย่างจัง ชยติถูก เทียง คนงานในไร่เป่าหูว่าบัวไปติดพันผู้ชายในหมู่บ้าน เขาจึงกินเหล้ามาจนเกือบปลุกปล้ำหงส์ทอง จนถูก ซัง เตี่ยของเธอบังคับให้แต่งงาน ชยติจึงรีบหนีออกมาจากไร่และตามไปดูบัวที่หมู่บ้าน จึงได้รู้ว่าผู้ชายที่บัวไปลูกอยู่ด้วยนั้นคือ เสียดิง เสียดิงป่วยหนัก บัวมาดูแลรักษาแต่อาการก็ไม่ดีขึ้น ก่อนตายเสียดิงมอบกุญแจสมบัติให้เธอไว้

วลีส่งคนตามล่าลูกชายจนสามารถพาชยุติกลับมากรุงเทพฯ ได้ ยิ่งจันทร์โกหกแม้ว่าเธอฟ้องกับชยุติ เธอจึงตามมายืนยันกับบัวด้วยตนเองว่า ชยุติเป็นพ่อของลูกในท้องเธอ ทำให้บัวเสียใจมากกลับมาที่โรงงิ้วอีกครั้ง และบอกกับทุกคนว่าเธอจะฟื้นฟูคณะงิ้วให้กลับมายิ่งใหญ่อีกครั้งด้วยสมบัติที่เสียดังมอบให้ พร้อมกับประกาศแต่งงานกับเก็ง ทำให้ชยุติเสียใจอย่างที่สุด

ธานีถูกทำร้ายจนความจำเสื่อม จนได้เห็นข่าวชยุติกับยิ่งจันทร์จะแต่งงานกัน ความทรงจำจึงกลับคืนมาอีกครั้ง ธานีประกาศตัวเองให้ทุกคนรู้ว่าเขาคือพ่อของลูกในท้องยิ่งจันทร์ ลำเพ็ญ ไม่ยอมรับ แต่พอเหวียนบอกว่าจะยกสมบัติทั้งหมดให้ ลำเพ็ญจึงยินดียรับธานีเป็นลูกเขย ก่อนที่เหวียนจะสิ้นลมไป วัลย์วางแผนปลอมเอกสารถือสิทธิ์เข้าบริหารงานทั้งหมด และไปลี้ภัยกับชยุติออกจากบริษัท วัลย์คิดว่าวัลย์ที่ลืมความเป็นพี่น้อง วัลย์พลังมือผลักกวัดตบันไฉฉวนเป็นอัมพฤษ

วัลย์ขังมาลัยและกนกวิภาเอาไว้ เก็งนึกเป็นห่วงจึงย้อนกลับมาดู กนกวิภาจึงแอบส่งจดหมายให้ เก็งรีบไปบอกให้ชยุติรู้ ทุกคนจึงแอบเข้ามาในบ้าน และช่วยมาลัยกับกนกวิภาหนีออกไปได้ และพาไปอยู่ที่บ้านของบัว ทีแรกวลีไม่ยอมรับบัว แต่เมื่อเห็นความกตัญญูและความรักที่บัวมีให้ทำให้วลีใจอ่อน

วัลย์โดน ธรรมพ หลอกใช้จนถูกตำรวจตามล่าตัว วัลย์ติดต่อกนกวิภาให้เอาเงินไปให้ แต่กนกวิภาบอกให้วลีรู้ มาลัยถอดกำไลทองสมบัติชิ้นสุดท้ายให้วัลย์ วัลย์ถึงรู้ความรักของแม่จึงขอชดใช้กรรมทั้งหมดในคุก วัลย์ยอมรับบัวเป็นลูกสะใภ้ เก็งแต่งงานกับกนกวิภา บัวพัฒนาคณะงิ้วเหวียนฮัวให้กลับมายิ่งใหญ่ และเปิดโรงเรียนสอนงิ้วให้กับเด็กๆ เพื่อให้งิ้วเป็นสมบัติของชาติให้ลูกหลานช่วยกันสืบสานต่อไป

วัฒนธรรมประจำชาติ สมบัติประจำตระกูล นับวันยังมีคนเห็นความสำคัญน้อยลงไปทุกที

จ๊ว หรือ **อุปรากรจีน** เป็นหนึ่งในการแสดงที่กำลังจะสูญหายไป ตอนนี้คนเมืองกรุงหรืออีกหลายๆ จังหวัดอาจไม่ได้เห็นของจริงแล้ว อีกไม่กี่ปีเด็กรุ่นหลังอาจจะได้เห็นเฉพาะในพิพิธภัณฑ์แล้ว

การที่ลูกหลานที่เป็นเด็กรุ่นใหม่ รักและหวงแหน ต้องการเก็บรักษาสมบัติของชาติที่เป็นคณะจ๊วนี้ไว้ นับเป็นนิมิตรหมายอันดีที่จะทำให้รู้ว่า... สมบัติของชาติยังไม่สูญหายไป

ไม่รู้หรือว่าจะอีกนานแค่ไหน... แต่อย่างน้อยๆ ก็ยังไม่หายไปเวลานี้...ก็ยังมีดีนะ